

DESTINATION HAMNEN

24-25 OKTOBER 2017 • ERIKSBERGSHALLEN, GÖTEBORG

KONFERENS & EXPO FÖR GÄSTHAMNAR, SERVICEVARV OCH MARINOR

PREMIÄR!

– ett helt nytt branschforum
för marinturism, gäst- och
fritidsbåthamnar

KONFERENS OCH EXPO
för alla som äger, driver, utrustar
och samarbetar med gästhamnar,
servicevarv, båtklubbar och marinor.

INFORMATION OCH KONTAKT

Erik Rådström
erik.radstrom@bramassor.se
+46 706556051

Björn Lindforss
bjorn.lindforss@bramassor.se
+46 723 09 04 48

**ETT B2B
ARRANGEMANG**
exklusivt för
branschbesökare

Medarrangörer:

Arrangör:

www.destinationhamnen.se

Båtliv
MISTLUREN

Mistluren är Båtlivs insändarsida. Skicka din insändare helst via E-post till Mistluren@batliv.se eller till vår postadress (se sid. 3). Redaktionen redigerar alla insända bidrag. Du måste uppge namn och adress till oss, men det går bra att skriva under med valfri signatur.

Ett (o)nödigt förbud

EFTER BÅTMÄSSORNA i Göteborg och Stockholm var det åntiligen dags att planera för sommarens äventyr ombord. Det fantastiska båtlivet låg framför oss när vi lade loss från hemmahamnen. Ett av sommarens mål var att segla upp genom Vaddö kanal för att angöra Öregrund.

Efter några dagar tillsammans med goda vänner på klubbholmen, och en till dels fylld septitank, förtöjde vi vid Lidö i Norrtäljevikens mynning. Lidö är en vacker och naturtrogen ö där Skärgårdsstiftelsen ansvarar för jordbruk med olika djur och har ett trevligt värdshus. Vid hamnen på Lidös sydvästra sida finns sedan ett par år en anläggning för omhändertagande och tömning av toalettavfall. Vår avsikt att tömma tanken gick om intet när vi möttes av skylten som signalerade "UR FUNKTION". Efter två fina dagar på Lidö var det dags att anta kanalen upp mot Grisslehamn. Först (!) skulle vi bara över fjärden till Gräddö, dit jag dagen innan åkt med gummibåten för att försäkra mig om att toatömningen var i funktion. Förvånade och även besvikna konstaterade vi att anläggningen inte fungerade. Efter ett besök vid hamnkotoret och besked från en trevlig hamnvärd i yngre skolåldern att ansvaret för anläggningen hade Gräddö byalag och att den inte kunde förväntas bli åtgärdad under dagen. Vi ställdes inför situationen, och risken, att segla till Grisslehamn och en förhoppningsvis fungerande anläggning så att vi kunde tömma vår, nu nära på bristningsgränsen fulla, septitank. Eller, vilket inte var i enlighet med våra planer, att segla söderut till Furusund. Vi valde det senare...

Tömningsstationen vid Furusunds gästhamn är placerad på en av de inre pontonerna och efter lite navigationsövningar i hamnbassängen så hade vi trixat in i båten långsides vid densamma. Döm om vår förvåning när ON-knappen inte gav någon respons. Efter ett besök hos de flickorna vid glassförsäljningen i hamnkotoret hänvisades vi att söka efter hamnkaptenen. Det visade sig vara en ung man sittande på terrassen utan vidare insikt i att denna anläggning var ur funktion. Han lovade höra med sin chef om förhållandet och återkom med ett besked – att han inte hade något besked – då ansvaret för

anläggningen var Norrtälje kommun och att det inte var troligt att frågan kunde lösas under dagen...

I vackert väder avnjöt vi resan vidare till Linanäs med lunch på flybridge. Det var gott om plats i hamnen och pontonen vid tömningsstationen var öde... snart förstod vi varför. En glad men beklagande hamnföreståndare kom springande ut på bryggan och meddelade att anläggningen var UR FUNKTION!

Vi satte kurs mot Grinda där vi väl kände till tömningsstationen och efter tilläggning med viss vända pressade in knappen ON... ingen reaktion! Vi började känna oss ohyggligt besvikna i detta prekära intresse och på Grinda, där Skärgårdsstiftelsen har ansvaret för tömningsstation, fick vi hjälp att kontakta personal som snabbt var på plats. Innan anläggningen var återställd hade vår dotter ringt till hamnkotoret i Vaxholm för att höra om anläggningen där fungerade. Hon fick beskedet att den var UR FUNKTION. När vi väl hade lyckats tömma septitanken efter besök vid fem (!) anläggningar, och därtill förbrukat ca 200 liter diesel i vår strävan att vara laglydiga, kände vi stor tillfredställelse över vårt ansvar för miljön. För visst var det väl av miljöhänsyn som förbudet tillkom?

En grundläggande regel är att en lag eller föreskrift är effektiv endast om den kan efterlevas. Förutsättningar för båtlivet att efterleva de regler som föreskrivits kan här konstateras vara begränsade. Myndigheten (Transportstyrelsen) torde därför verka för en infrastruktur där stat och kommun tar ansvar för att det finns reella förutsättningar för den enskilde att efterleva förbudet. Annars kanske det blir som det gamla talesättet att nöd(ig)en har ingen lag.
Kristian Ehrling, Lidingö